

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології на тему:
Специфіка художнього перекладу в корейській мові
на основі твору Кім Йон Су 'Диво-хлопчик'

Студентки групи Кор27-21
факультету східної і слов'янської філології
денної форми навчання
Освітньої програми:
корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – корейська

Гомлі Анни Андріївни

Науковий керівник:

Євенко Дар'я Сергіївна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ВИЗНАЧЕННЯ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ ТА ЙОГО СУТНІСТЬ.....	6
1.1 Різновиди перекладів і їх сутність.....	7
1.2 Особливості та складнощі художнього перекладу.....	11
Висновки до розділу 1.....	16
РОЗДІЛ 2. СПЕЦИФІКА ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ	18
2.1 Специфіка та складнощі перекладу корейської літератури.....	18
2.2 Специфіка художнього перекладу в корейській мові на основі твору Кім Йон Су ‘Диво-хлопчик’	22
Висновки до розділу 2.....	29
ВИСНОВКИ.....	31
초록	35
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	36

ВСТУП

Художній переклад є унікальним і складним процесом, який вимагає від перекладача не лише професійних мовних навичок, а й глибокого розуміння усіх можливих культурних нюансів і мистецького сприйняття. Коли йдеться про корейську мову, неможливо переоцінити всю важливість її літературного перекладу, враховуючи багату літературну та культурну спадщину Кореї. Література Кореї охоплює широкий спектр жанрів, включаючи поезію, прозу, драму тощо, разом з тисячолітньою історією.

Художній переклад є одним зі способів сприяння популяризації корейської культурної спадщини, він надає можливість представити корейську літературу, яка відображає унікальну історію, звичаї та цінності корейської культури, світовій аудиторії. Переклад художніх творів допомагає популяризувати та зберігати багату літературну спадщину Кореї, роблячи її доступною для читачів у всьому світі, дозволяючи глибше зрозуміти та оцінити корейську культуру, традиції та спосіб життя.

Також переклад корейської літератури відкриває двері для різноманітних голосів і поглядів, яку можуть бути маловідомі за межами Кореї. Це дає можливість дослідити унікальні літературні стилі, теми та мотиви корейської літератури, надаючи розуміння корейської психіки та світогляду. Це полегшує обмін ідеями, сприяє міжкультурному діалогу та взаєморозумінню між Кореєю та іншими культурами.

З огляду на те, що корейська література має унікальну літературну традицію, яка пропонує свіжий і виразний голос у світовому літературному полі, її перекладення може відчутно збагатити світову літературу, розширюючи репертуар її літературних творів, доступних у перекладі, надаючи читачам ширший діапазон різноманітних історій.

Літературний переклад служить впевненою платформою для корейських авторів з метою отримання визнання та пізнаваності за межами Кореї. Це відкриває можливості для корейських письменників у спілкуванні з ширшою аудиторією та

просуває твори талановитих митців серед міжнародної читацької аудиторії. Також літературний переклад підкреслює навички та креативність перекладачів з корейської мови, які часто стикаються з проблемою вловити усі нюанси корейської мови та культури, водночас відтворюючи їх мовою перекладу.

І на останок, літературний переклад може слугувати особливою формою культурної дипломатії та м'якої сили, сприяючи культурній ідентичності Кореї та зміцнюючи доброзичливість між націями. Це посилює глобальну присутність Кореї та допомагає будувати певні мости розуміння та вдячності між країнами, сприяючи культурному обміну та взаємній повазі. Саме тому перекладення літератури це важливий крок у намаганні донести корейську літературу до світової аудиторії та посприяти міжкультурному взаєморозумінню.

Актуальність дослідження полягає в необхідності детального розгляду та вивчення можливих специфічних особливостей, що виникають в процесі художнього перекладу корейської мови та літератури.

Метою дослідження є визначити усі можливі специфічні особливості та проблематики, що можуть виникати в процесі художнього перекладу корейської мови та літератури.

Для досягнення поставленої мети було сформульовано такі **завдання**:

- визначити дефініцію поняття переклад;
- визначити та проаналізувати можливі різновиди перекладу та їх сутність;
- дослідити та охарактеризувати можливі особливості та складнощі, що виникають в процесі художнього перекладу;
- дослідити та охарактеризувати специфіку та можливі складнощі, що виникають в процесі перекладу корейської літератури.

Об'єктом дослідження є художній твір 'Диво-хлопчик' автора Кім Йон Су.

Предметом дослідження є специфічні особливості художнього перекладу в корейській мові на основі твору Кім Йон Су 'Диво-хлопчик'.

Матеріалом дослідження слугують основні види, як письмового, так і усного перекладів, здебільшого художній переклад. А також різноманітні види самого художнього перекладу.

Методи дослідження зумовлені метою та завданням курсової роботи. Під час написання роботи було використано метод лінгвістичного опису з метою аналізу тексту художнього твору. Метод порівняльного аналізу з метою порівняння спільних та відмінних рис тексту оригіналу та перекладу. А також метод контекстуального аналізу та інші загальні методи дослідження, такі як спостереження, порівняння та опис.

Наукова новизна роботи обумовлена тим, що було удосконалено погляд на сутність перекладу та його різновидів, особливо художнього. А також уперше було здійснено дослідження художнього твору корейського автора Кім Йон Су з метою аналізу мовних та культурних особливостей корейської творчості.

Практичне значення роботи полягає у можливості використання матеріалу курсової роботи у подальшому дослідженні світової та корейської художньої літератури та перекладу.

Структура роботи обумовлена метою та завданням дослідження. Курсова робота складається зі вступу, двох розділів (теоретичної та практичної частини), підрозділів та висновків до них, загальних висновків, анотації та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1. ВИЗНАЧЕННЯ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ ТА ЙОГО СУТНІСТЬ

У сучасному світі термін перекладу неможливо визначити точно, через те, що його інтерпретація залежить від цілей певної сфери дослідження, поглядів науковця, що його проводить, та від наукової школи, до якої цей науковець належить. Саме тому існує велика кількість різних визначень терміну «переклад», відомо близько 40 різних інтерпретацій [7].

Однак, якщо спробувати розглянути термін перекладу з загальної наукової точки зору, ми можемо визначити його як лінгвістичне явище та складний процес інтерпретації змісту письмового чи усного контексту з однієї мови на іншу зі збереженням змісту оригінального тексту та з урахуванням лінгвістичних і культурних відмінностей між цими двома мовами.

Процес перекладу передбачає аналізування тексту мовою оригіналу, розуміння його значення та створення еквівалентного тексту мовою перекладу, при цьому зберігаючи оригінальний контекст, стилістику та інтонацію розповіді. Також деякі різновиди перекладу можуть вимагати від перекладача особливих пізнань та навичок. Загальна характеристика розглядає перекладацький процес як співвіднесене виконання функцій двох мов і усі висновки, що можуть бути здійсненими, на основі цих визначень, розповсюджуються на будь-який процес перекладу.

У науковому контексті переклад ми можемо розглядати як складну комунікативну задачу, яка потребує від перекладача глибокого розуміння як мови оригіналу, так і мови перекладу, а також культурних і соціальних контекстів, у яких вони використовуються. Метою перекладу є сприяння спілкуванню та взаєморозумінню між окремими людьми та спільнотами, що використовують різні мови, а також подолати прірву між різними культурами та способами життя.

Тож загальна роль перекладу є вирішальною у сприянні спілкуванню та взаєморозумінню між людьми та культурами, і також є важливою у сферах подібних дипломатії, бізнесу, науці та літературі.

1.1 Різновиди перекладів і їх сутність

Так само як існує велика кількість дефініцій самого поняття перекладу, також існує й велика кількість видів самого перекладу, в залежності від того, за допомогою якого принципу ми їх будемо виділяти. Таким чином процес перекладу може набувати абсолютно різних форм.

В першу чергу переклад може поділятися за характером суб'єкту, що виконує його, тобто він поділяється на машинний переклад та переклад, виконаний людиною. Отже, процес перекладу може бути виконаний різними способами: вручну перекладачем або ж автоматично за допомогою комп'ютерних програм, які використовують алгоритми для аналізу та перетворення вмісту з однієї мови на іншу [7].

Машинний переклад також можемо називати автоматичним – це вид перекладу, що виконується за допомогою спеціальних електронних обчислювальних машин, або ж комп'ютера. У сучасному світі, зазвичай з функцією перекладу справляється один тільки комп'ютер. Також існує поняття змішаного перекладу, при якому об'єднуються машинний та людський переклади, задля досягнення кращого результату. Хоча й вважається, що машинний переклад ще дуже довгий час буде наближатись до ідеалу, але вже зараз він набуває великої популярності, позаяк значно полегшує людську роботу. Тому, не зважаючи на велику кількість недосконалостей, машинний переклад продовжить розвиватись, а люди вже не зможуть обходитись без його допомоги [9].

Наступний переклад це той, що виконується людиною, ми можемо поділити його залежно від форми процесу мовлення, тобто на усний і письмовий переклади. Де письмовий переклад означає вид перекладу, при якому оригінал і перекладений текст постійно з'являються під виглядом фіксованого матеріалу під час перекладацького процесу, і до яких може не один раз звертатись перекладач. В той самий час, усний переклад це той різновид перекладу, де оригінал тексту та його переклад з'являються у вигляді нефіксованого тексту, тобто інформація сприймається перекладачем лише один або декілька разів.

Усний переклад ми поділяємо на синхронний, послідовний, паралельний переклади та переклад з аркуша. Синхронним перекладом заведено називати переклад, що відбувається одночасно з процесом оригінального мовлення та відстає від нього в середньому на 5~12 секунд. Процес синхронного перекладу зазвичай відбувається у спеціальній звуконепроникній кабінці, сидячи в якій перекладач чує оригінальний текст через навушник та відтворює переклад через мікрофон [8].

У процесі послідовного перекладу перекладач повинен передати прослуханий текст по частинах, окремими фразами чи навіть абзацами, у той час, як мовець робить періодичні паузи, для того, аби перекладач відтворив раніше сказаний текст. При послідовному перекладі відставання від оригінального тексту може сягати від 1 до 5 хвилин, перекладач може користуватись блокнотом для того, аби коротко занотувати промову мовця [8].

Процес паралельного перекладу дуже схожий на послідовний переклад, з єдиною лише відмінністю. При паралельному перекладі перекладач спочатку перекладає мову оригіналу на мову перекладу, а потім навпаки, тобто перекладач є своєрідним провідником для двох людей, або груп людей, що не знають мов одне одного чи хоча б однієї спільної [8].

Переклад з аркуша, своєю чергою, є подібним до синхронного перекладу, однак тут перекладач має можливість заздалегідь ознайомитись з текстом мови оригіналу, який доведеться відтворювати. Цей тип усного перекладу вважається більш комфортним для перекладача, оскільки можливість бачити текст оригіналу зменшує вірогідність похибки, що своєю чергою зменшує рівень стресу самого перекладача [8].

Повертаючись до раніше згаданого письмового перекладу, ми поділяємо його за жанровими та стилістичними, або психолінгвістичними особливостями тексту мови оригіналу на такі види:

- Науково-технічний переклад;
- Суспільно-публіцистичний переклад;
- Художній переклад.

Науково-технічний переклад потребує від перекладача поглиблених знань в окремих сферах науки та технологій, з якими може бути пов'язаний текст мови оригіналу. Орієнтовно науково-технічний переклад може поділятися на такі підвиди:

→ Технічний переклад – може містити переклад документації обладнань технічного призначення, або інструкції до них, технічно-навчальну літературу, статті чи доповіді, та інші спеціалізовані тексти [18];

→ Економічний переклад – усі тексти, що стосуються бухгалтерії та міжнародних документів [18];

→ Юридичний переклад – переклад усіх текстів, що стосуються юриспруденції [18];

→ Автомобільний переклад – містить велику кількість термінології, пов'язаної з експлуатацією транспорту [18];

→ Медичний переклад – переклад текстів з великою кількістю медичної термінології: історія хвороби, медичний висновок, наукові статті й т.д [18].

Можемо погодитись, що природа людини унеможлиблює знання усіх термінів серед кожного з підвидів науково-технічного перекладу. Тож здебільшого перекладачі, що спеціалізуються на цій галузі перекладу, займаються перекладом одного або декількох, але точно не всіх його підвидів. Також кожен з підвидів науково-технічного перекладу може поділятися на ще декілька окремих спеціалізацій. Як, наприклад, військовий переклад чи радіотехнічний переклад .

Суспільно-публіцистичний переклад, або як його ще називаємо, суспільно політичний переклад – відноситься до найбільш специфічних видів перекладу, адже тексти мови оригіналу поєднують у собі інформаційно-пропагандистський напрямок разом із науковою термінологією. Цей вид перекладу зазвичай містить в собі переклад документів, газет, журналів, радіо- та телепрограм, і головною його функцією є інформування. При чому дуже часто текст мови оригіналу може бути розрахований впливати на громадську свідомість та обробляти її думки.

Останній з видів письмового перекладу – це художній переклад, що спеціалізується на перекладенні творів художньої літератури: фольклору, поезії, прози, також літературної критики та публіцистики. На відміну від технічного

перекладу, де основна увага приділяється точній передачі спеціальної термінології та понять, у художньому перекладі основна увага приділяється збереженню естетичних якостей оригінального твору [8]. Тому процес художнього перекладу має на меті створити певний художній образ і досягти особливого естетичного впливу на читача. Саме цей особливий напрямок естетичності вирізняє художній переклад з-поміж усіх інших, для яких головною метою є донесення до читача інформації. Ще однією особливістю художнього перекладу, яка сильно вирізняє його серед інших, є буквальне створення нового літературного твору, що буде мати ті ж самі художні особливості, що й твір мови оригіналу.

Таким чином, розібравши деякі з видів перекладу, ми початково поділяємо переклад як особливий вид комунікації на такі його види:

- машинний переклад;
- переклад, здійснюваний людиною.

Наступним кроком переклад, що здійснюється людиною, ми розподіляємо на:

- усний переклад;
- письмовий переклади.

При цьому усний переклад може містити у собі:

- синхронний переклад;
- послідовний переклад;
- паралельний переклад;
- переклад з аркуша.

В той самий час як письмовий переклад ми поділяємо на:

- науково-технічний переклад;
- суспільно-публіцистичний, або суспільно-політичний переклад;
- художній переклад.

Спираючись на проведені дослідження існуючих видів перекладу ми можемо вивести більш уточнену схему, яка містить у собі загальний вигляд, якого набуває розподіл усіх вищезгаданих видів перекладу. (Див. Рис. 1.1)

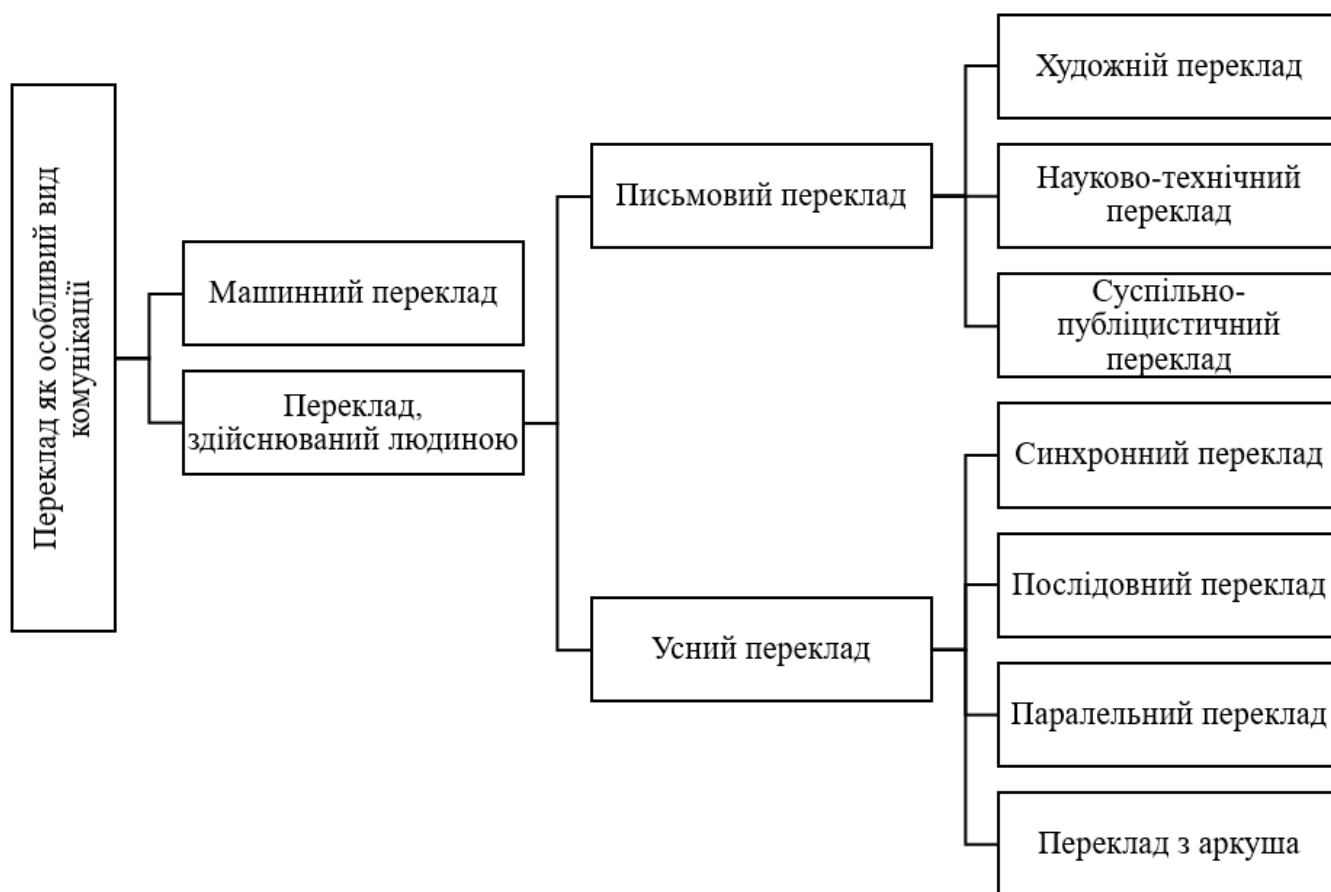

Рис. 1.1. Види перекладу

Однак, цей розподіл видів перекладу вважаємо виключно схематичним, позаяк оригінальна кількість усіх можливих видів перекладу та відповідних їх підвидів може налічувати набагато більшу кількість та відповідно набувати ширшого вигляду, тому схема усіх налічуваних видів перекладу може мати значно більший вигляд.

1.2 Особливості та складнощі художнього перекладу

Як вже було згадано раніше, процесом художнього перекладу ми називаємо інтерпретацію літературного твору, тобто прозового чи поетичного художнього твору, з мови оригіналу на мову перекладу з метою збереження художньо-літературних якостей тексту та включенні їх у перетвореному варіанті тексту. Однак, з метою кращого розуміння усієї глибинної суті художнього перекладу, розглянемо деякі його особливості, що значно вирізняють цей вид перекладацької праці з-поміж усіх інших.

Усвідомивши, що художній переклад є своєрідним провідником між текстами мови оригіналу та мови перекладу, розуміємо, що в залежності від якості інтерпретації тексту та правильно використаних мовних засобів залежить усе спільне сприйняття літературного твору читачем. Адже вихідний варіант тексту, котрий сприйматиме читач, набуватиме вигляду світобачення перекладача. І результат сприйняття перекладеного твору прямо залежний від того, чи зміг перекладач якісно передати атмосферу тексту мови оригіналу, підлаштовуючи під культуру мови перекладу. Саме тому художній переклад можемо вважати одним з найскладніших, адже з метою створення повноцінного витвору мистецтва в процесі його перекладення перекладач повинен покроково повторити процес створення усього літературного твору.

З цією метою перш за все необхідно розрізнити види самого художнього перекладу, адже кожен вид літературної творчості потребує окремого підходу до його перекладу. Таким чином в загальній кількості ми можемо виділити переклади поезії, прози та драми [8].

У процесі перекладення поезії важливо пам'ятати про збереження форми написання твору. Наприклад, жанр написання, а також риму та віршовий розмір, що були використані під час написання літературного твору. Також важливе використання стилістичних прийомів: алітерації, метафори, метонімії та інших. І звісно ж, адаптивність до культури цільової аудиторії перекладеного варіанту твору [8].

При перекладенні прозових творів важливо звертати увагу на стилістичні характеристики твору, а також на можливу наявність у ньому алюзій і прихованих або явних цитат. У процесі перекладу прозових творів важливу роль відіграє рівень знань самого перекладача у сфері загально-гуманітарних наук [8].

Під час перекладення драми важливо вміти професійно передати різницю між словами автора та репліками наявних у творі персонажів. У цьому виді художнього перекладу неможливо використовувати посторінкові виноски чи примітки. А також важливо враховувати усі привила та традиції театральних постановок присутніх у культурі мови перекладу та підлаштовувати під ці традиції вихідний текст [8].

Окрім особливостей перекладення вищезгаданих видів художнього перекладу, існують також загальноприйняті особливості перекладацького процесу будь-якого виду літературного тексту.

Тож, як ми вже визначили, однією з основних цілей художнього перекладу є збереження стилю та тону оригінального твору. Перекладач повинен переконатися, що перетворений твір зберігає передбачуваний голос автора та його літературний стиль.

Наступною важливою складовою є культурна адаптація. Оскільки зміст оригінального твору часто сформований культурними нормами та цінностями. Для роботи з цим перекладом перекладач повинен знати про ці культурні нюанси та відповідним чином адаптувати переклад, для того аби переконатися, що перетворений твір резонує з цільовою аудиторією.

Однак, хоча перекладачі літературних творів повинні адаптувати твори для цільової аудиторії, вони також повинні залишати вірним сенс від оригінального тексту. До цього відноситься не тільки збереження оригінального сюжету, а й розвиток персонажів і загальної теми твору.

Однією з найбільших особливостей художнього перекладу є необхідність отримання творчої ліцензії. Іноді перекладачеві може знадобитися отримати творчу ліцензію, для того аби досягти більш плавного та ефективного перекладу. Ця ліцензія може передбачати внесення змін до структури чи формулювання тексту, щоб вловити нюанси оригінального твору.

На відміну від інших різновидів перекладу, художній переклад часто оцінюють на основі відгуків читачів. Саме тому успішний художній переклад повинен бути спроможним не тільки зацікавити читача, а й викликати у нього схожу емоційну реакцію, як на оригінальний твір.

Літературні твори часто є інтертекстуальними, спираючись на інші літературні твори, культурні посилання та історичні події. Перекладач повинен знати ці інтертекстуальні посилання та переконатися в їх збереженні в перекладеному варіанті тексту.

Також, беззаперечно, переклад художніх творів потребує знання різних літературних прийомів, таких як образність, метафора, символіка. Перекладач повинен розуміти, як ці техніки працюють в мові оригіналу, і мати можливість відтворити їх мовою перекладу.

На додачу у літературних творах часто використовуються різні мовні реєстри, наприклад формальна чи розмовна мова, в залежності від контексту твору та персонажів. Перекладач повинен вміти розпізнавати ці реєстри та використовувати відповідну мову у перекладеному варіанті.

Зрозуміло, що різні мови мають різні структури та граматичні правила, що може впливати на переклад літературного твору. Перекладач повинен знати про всі ці відмінності та вміти відповідним чином адаптувати переклад.

Цікавою особливістю під час створення художнього перекладу є наявність певних дослідницьких робіт. Переклад літератури часто передбачає дослідження, наприклад, розуміння історичного контексту, культурних посилань або літературних алюзій. Перекладач повинен мати сильні дослідницькі навички, для того щоб забезпечити точність майбутнього перекладу.

Також процес літературного перекладу часто передбачає співпрацю між перекладачем і автором твору, редактором або видавцем. Перекладач, що займається цим видом перекладу повинен вміти співпрацювати та бути відкритим до відгуків та пропозицій з боку представників оригінального твору.

Загалом, будь-який літературний переклад, не тільки художній, вимагає повної адаптації, оскільки кожна робота представляє унікальні виклики та потребує індивідуального підходу. Перекладач повинен мати можливість адаптувати свій стиль і техніку перекладу відповідно до конкретної роботи та цільової аудиторії. Художній переклад вимагає низки спеціальних навичок і знань, і саме тому успішні перекладачі повинні вміти поєднувати знання мови, культурну обізнаність, дослідницькі навички та креативність, щоб створити високоякісний переклад.

У той самий час, як існують певні особливості художнього перекладу, також існують деякі складнощі, що можуть виникати під час процесу перекладення будь-якої літературної творчості. Це викликано тим, що переклад літератури значно

відрізняється від інших різновидів перекладу. В першу чергу з-поміж інших його вирізняє сам розмір тексту, перекладач повинен мати сильну витримку, аби зробити переклад, що може складатись з сотень тисяч слів. Також не можливо відтворити поезію мовою перекладу, не втративши при цьому краси та суті оригінального тексту.

Однією з ключових проблем художнього перекладу є необхідність підтримання балансу між збереженням вірності оригінальному тексту та необхідністю створити щось унікальне та самобутнє, що викличе ті ж самі почуття та відгуки, що й оригінальний текст. Особливо складним у цьому випадку є переклад поезії.

Написання віршів виконується з неймовірною увагою до деталей, тут важливими є не тільки слова та фрази, а й кількість складів і ритм тексту. Так як віршовані твори часто спираються на специфічну структуру, ритм чи звукові моделі їх написання складно виконати навіть однією мовою, тому їх інтерпретація на мову перекладу разом із намаганням відтворити творчість поета є ще більш складною задачею. Адже для ефективного перекладу поезії перекладач повинен чітко розуміти поетичну форму та техніку виконання твору.

Кожна мова сформована культурними особливостями, і літературні твори часто значною мірою покладаються на культурні посилання та алюзії. Ці культурні відмінності відносяться не тільки до особливостей, а й до складнощів художнього перекладу. Адже, переклад літературних творів вимагає глибокого розуміння культурного контексту і мови оригінального твору, і мови перекладу.

Також до складнощів можемо віднести мовні відмінності. Усі мови мають унікальну структуру, вокабуляр і граматичні особливості, через які виникає багато складнощів з пошуком еквівалентних виразів чи ідіом в мові перекладу. З цією метою перекладач повинен знайти креативний шлях до рішення проблеми передачі контексту оригінального твору мовою перекладу.

Переважна більшість літературних творів покладаються на двозначність, тонкощі та нюанси, для того аби передати своє значення. Саме з цієї причини перекладачам потрібна творча ліцензія, для передачі передбачуваного значення, що не завжди легко інтерпретувати мовою перекладу.

Дуже часто літературні твори відкриті для багатьох інтерпретацій, і значення тексту може змінюватись в залежності від культурного походження читача, особистого досвіду та літературних знань. Перекладач повинен знати про ці потенційні інтерпретації та прагнути створити переклад, який відповідатиме оригінальному твору, але все ще допускати багатозначну інтерпретацію.

І на останок можемо відмітити, що літературні твори часто тісно пов'язані з голосом і стилем автора, тому перекладачеві важливо вловити передбачуваний тон і настрій автора.

Загалом художній переклад вимагає від перекладача високого рівня лінгвістичних і культурних знань, а також творчих здібностей і навичок критичного мислення для того, щоб подолати труднощі передачі сенсу та збереження стилю та тону твору мови оригіналу.

Висновки до розділу 1

Під час написання першого розділу ми визначили загальне поняття терміну «переклад». Також було розглянуто основні існуючі різновиди перекладу та сутність кожного з них.

Прийшли до висновку, що переклад як особливий вид комунікації в першу чергу поділяється на машинний переклад та переклад, здійснюваний людиною. Де переклад, що здійснюється людиною, в залежності від форми процесу мовлення поділяється на письмовий та усний переклади. Усний переклад поділяємо на синхронний, послідовний паралельний переклади та переклад з аркуша. А письмовий у свою чергу поділяємо на науково-технічний, суспільно публіцистичний та художній переклади.

Було детально проаналізовано художній переклад, його особливості та складнощі. Робимо висновок, що художній переклад – це складний творчий процес, що передбачає інтерпретацію літературних творів з мови оригіналу на мову перекладу, зберігаючи при цьому стиль, тон і сенс оригінального тексту.

Погоджуємося, що ця задача вимагає від перекладача не просто точної передачі мови оригіналу, а й перенесення в готовому перекладі творчого задуму, стилю, характеру й настрою автору оригінального твору.

Однак процес художнього перекладу вимагає не лише передачу змісту, а й в першу чергу культурних і соціальних цінностей, що робить цей вид перекладу складним і випробуючим завданням, яке вимагає від перекладача високого рівня мовної та культурної майстерності, знання та розуміння літературних традицій і прийомів мови оригіналу та мови перекладу одночасно. Художній переклад містить у собі ряд лінгвістичних прийомів для того, аби забезпечити максимальну відповідність перекладу оригінальному твору. Перекладач має мати неабиякі навички для того, аби вловити всі нюанси та тонкощі оригінального твору, ретельно збалансувати всі прийоми перекладу, а також гарантувати, що перекладена версія є не тільки цікавою й приємною для читання, а й зберігає усі тонкощі оригінального контексту. З огляду на факт того, що художня література вирізняється с поміж будь-яких інших мовних робіт, художній переклад в першу чергу має на меті емоційно впливати на читача, надати читачеві можливість відчувати усі якості твору якомога ближчі до оригіналу, не знаючи при цьому її мови.

Тож можемо вважати, що першочерговою задачею художньої літератури, що вирізняє її серед інших засобів мовної комунікації, де основна роль дістається функції інформування читача, є художньо-естетичною. Художній переклад можемо вважати одним із різновидів художньої творчості, в якому літературний твір мови оригіналу в найбільш повному обсязі інтерпретується мовою перекладу з застосуванням художніх засобів.

РОЗДІЛ 2. СПЕЦИФІКА ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Корейська література є цінною та важливою частиною світової літератури, і її переклад на інші мови має важливе значення для сприяння культурному обміну та взаєморозумінню. Багата та різноманітна традиція корейської літератури пропонує унікальні погляди на історію, суспільство та людський досвід, і тому вкрай важливо, щоб твори корейських письменників були доступними для читачів у всьому світі.

Одним із найвидатніших перекладачів корейської літератури є брат Антоній з Тезе, який присвятив своє життя перекладу корейської літератури англійською мовою та її поширенню в усьому світі. Він переклав багато важливих корейських літературних творів і допоміг познайомити англомовну аудиторію з корейською літературою. Інші лінгвісти, які зробили значний внесок у переклад корейської літератури, включають Брюса Фултона і Дебору Сміт. Ці перекладачі відіграли важливу роль у просуванні корейської літератури та культури серед світової аудиторії, допомагаючи підвищити обізнаність і розуміння унікальних ідей і точок зору, запропонованих корейськими письменниками.

Переклад корейської літератури українською мовою на відміну від перекладу англійською мовою, на жаль, нині ще не є достатньо поширеним. Однак, спроби сприяння культурному обміну між Кореєю та Україною через художній переклад все ж таки є і стрімко розвиваються. Наприклад, українським видавництвом було перекладено роман відомої корейської письменниці Хан Канг 'Вегетаріанка'.

2.1 Специфіка та складнощі перекладу корейської літератури

Перш ніж розглянути особливості корейської літератури буде доречним наголосити на певних відмінностях самої корейської мови. Вона належить до аглютинативної групи мов, саме тому в процесі перекладу українською мовою відбувається велика кількість змін, що обумовлено їх приналежністю до різних мовних груп і сімей, а також великою різницею їх лексичних та граматичних структур.

До головних особливостей корейської мови відноситься використання іншомовних запозичень у великій кількості. Наприклад, з китайської, японської та англійської мов. Звісно, за кількістю запозичень китайська мова займає більшу частину, оскільки Корея має тісний історичний зв'язок із Китаєм, і 한자 [ханджа] була єдиною формою письма в Кореї включно до XV століття. В той самий час японські запозичення обумовлені колонізацією Кореї та японським пануванням. Усі ці запозичення найчастіше можна зустріти в лексиці, яка стосується політики, науки чи економіки. Запозичення з англійської мови обумовлені її особливою роллю на міжнародній арені сучасного світу, а також своєрідним пануванням Сполучених Штатів над Кореєю [12].

Ще однією особливістю корейської мови є існування в ній різноманітних діалектів. Так, наприклад, лише у Південній Кореї налічується шість діалектів: 경기 [кьонгі], 강원 [канвон], 충청 [чхунчхон], 경상 [кьонсан], 전라 [чолла], 제주 [чеджу]. Якщо перекладач добре знається на літературній корейській мові, діалекти буде не складно зрозуміти. Однак, складність тут саме в процесі перекладу твору. Важливо передати текст таким чином, аби читач відчував ті ж самі емоції, що й носій корейської мови, при читанні тексту. З цією метою дуже часто використовують відповідні діалекти з мови перекладу [12].

Остання специфіка корейської мови, яка особливо виділяє її з поміж інших мов, та на яку особливо хочеться зробити наголос, це наявність у корейській мові звуконаслідувальної лексики. Сюди належать усі слова, що описують звуки природи та характер дій, тобто лексика образо наслідування. Звуконаслідувальна лексика найчастіше може зустрічатись у фольклорі чи дитячій літературі, а також іноді в усному мовленні [12]. У сучасній Кореї звуконаслідувальну лексику також можна часто зустріти у манхві.

Для кращого розуміння наведемо декілька прикладів: 쭈욱 [ссуук] (такий звук часто зустрічається коли хтось проходить крізь щось); 휘리릭 [хвірірік] (коли хтось швидко проштовхується крізь щось); 착 [чхак] (звук чогось раптового, співвідносне до англійського boom); 스크룩 [сиририк] (звук повзання, наприклад, коли повзе змія);

쿵쿵 [кхонкхон] (часто можна побачити в використанні для озвучення пострілів); 쿵 [кхун] (використовується для різких, важких і гучних звуків, наприклад, коли щось важке падає); 사사삭 [сасасак] (часто використовується для шуму листа, особливо коли через нього хтось пробирається); ㅎ [хю] (звук видиху з полегшенням).

Через специфіку самої корейської мови та усіх її культурних нюансів можемо сказати, що процес перекладення корейської літератури являє собою унікальний набір проблематик і можливостей. Так само як і у будь-якому іншому перекладі, головною метою процесу є передача оригінального змісту, тону та стилю тексту мови оригіналу на мову перекладу, з обов'язковим зверненням уваги на культурний і літературний контекст обох мов. Однак, корейська література з її багатою історією та відмінними характеристиками потребує більш особливої уваги для того, щоб забезпечити коректний та ефективний переклад.

Одним із ключових аспектів корейської літератури є акцентування уваги на конфуціанстві, яке протягом багатьох століть формувало корейську мову та культуру. Принципи конфуціанства, такі як, наприклад, ієрархія у стосунках, соціальні норми та моральні цінності, часто закладені в корейській літературі, і їх може бути надзвичайно важко точно інтерпретувати на мову перекладу. Перекладач повинен глибоко розуміти конфуціанство та його вплив на корейське суспільство для того, аби вловити усі нюанси цих концепцій і передати їх мовою перекладу, не втрачаючи при цьому їхньої суті.

Ще одним аспектом специфічності перекладу корейської літератури можемо вважати використання у ній пошани та багатьох рівнів ввічливості, які є невіддільною частиною корейської мови. Корейська мова має різні форми пошани та закінчення дієслів, які вказують на соціальний статус і стосунки між мовцями. Наприклад, використання різних закінчень для речення у формах звернення 반말 [панмаль] та 존댓말 [чонденмаль] таких як 아요/어요, (스)버니다 [15]. А також використання особливих форм слів у 높임말 [нопіммаль], наприклад: 아버지 [абоджі] – 아버님 [абонім] (батько); 있다 [ітта] – 계시다 [кешіда] (бути/знаходитись); 밥 [паб] – 진지

[чінчі] (їжа); 먹다 [мокта] /마시다 [машіда] – 드시다 [тишіда] (їсти); 죽다 [чукта] – 돌아가시다 [торакашіда] (помирати); 자다 [чада] – 주무시다 [чумушіда] (спати).

Переклад цих шанобливих слів українською, англійською або іншими мовами може викликати багато складнощів, оскільки більшість мов не мають для них прямих еквівалентів. Стикаючись з такою проблемою, перекладач повинен ретельно враховувати соціальну динаміку та культурні норми усіх персонажів твору та їх взаємодію одне з одним для того, аби переконатися, що перекладений текст повністю відображає передбачуваний тон і ревні ввічливості, що використані в мові оригіналу.

Також корейська література часто може містити у собі згадки про культуру, історичні події та літературні алюзії, які часто можуть бути незнайомими читачам не корейського походження. Наприклад, згадування історичних подій, пов'язаних із 삼국시대 [самгукшіде] (період трьох держав) і її окремими частинами 고구려 [когурьо], 백제 [пекче], 신라 [сілла]; згадування тогочасних правителів 왕 [ван] та ієрархії відносин з їхніми підлеглими. З метою виконання якісної інтерпретації тексту оригіналу перекладач повинен досліджувати та розуміти усі ці культурні посилання, щоб переконатися, що вони будуть точно передані мовою перекладу, не втративши при цьому своєї значущості. Для цього може бути передбачене надання контекстуальних пояснень або виносок для того, щоб допомогти читачам зрозуміти культурне походження тексту.

Окрім того, корейська література відома високою поетичністю своєї мови та унікальним стилем письма. Велика кількість корейських художніх творів уміщують в собі ліричну прозу, гру слів та метафори, що так характерні для корейської мови, та здебільшого можуть не мати прямих відповідників в українській та інших мовах. Перекладач повинне мати неабиякі здібності у відтворенні поетичної якості тексту мови оригіналу на мову перекладу, зберігаючи при цьому стиль, тон автора та інші особливості оригінального твору.

Також потрібно зазначити наявність різноманітності жанрово-стильових варіацій під час написання корейської літератури. Корейська література охоплює широкий спектр жанрів і тем, починаючи від традиційних народних казок, до

історичної фантастики, і закінчуючи сучасною міською художньою літературою, що вимагають від перекладача глибокої обізнаності серед різних жанрів та стилів літератури. До прикладу, розповсюджений серед класичної корейської поезії жанр 향가 [хянга] (приблизний переклад «пісні рідної країни», або «пісні, написані рідною мовою»), що виник в часи існування держави 신라 [сілла], та створювався за допомогою особливої системи письма 이두 [іду]. У випадку з 향가 [хянга] складнощі для перекладу полягають саме в системі їх написання, оскільки система письма 이두 являє собою використання китайських ієрогліфів 한자 [ханджа] для позначення ними фонетичних знаків під час запису слів і граматичних показників в корейській мові. Так само й усі інші жанри можуть мати власні набори конвенцій, використання мови та культурних посилань, які потребують особливої уваги від перекладача з метою їх точного перекладу для передачі задуманого автором тону і значення тексту.

Підсумовуючи, можемо сказати, що перекладення корейської літератури потребує від перекладача орієнтування в аспектах і складнощах принципів конфуціанства, рівнів ввічливості та пошани, культурних посилань, поетичності мови та різноманітності жанрів. З цією метою важлива наявність не лише лінгвістичних знань, а й глибокого розуміння корейської культури, її історії та літературних традицій. Висококваліфікований перекладач повинен мати здібності до знаходження тонкого балансу між вірністю тексту мови оригіналу та доступністю та залученням читача до тексту мови перекладу, при цьому зберігаючи усю специфіку та багатство корейської культури.

2.2 Специфіка художнього перекладу в корейській мові на основі твору

Кім Йон Су 'Диво-хлопчик'

З метою більш детального розгляду та аналізу, а також наглядної демонстрації специфіки художнього перекладу у цій курсовій роботі передбачається ознайомлення з твором Кім Йон Су під назвою 'Диво-хлопчик'.

Одразу можемо підсумувати, що цей роман є дуже не простим для сприйняття та перекладу. Однією з ключових проблематик, з якою може стикнутись перекладач в процесі інтерпретації тексту цього роману, це його історичні та культурні нюанси. Оскільки події твору ‘Диво-хлопчик’ відбуваються в Кореї за часів диктатури військової хунти. Роман заглиблюється в соціально-політичні складнощі того часу, включаючи авторитарне правління, цензуру та гноблення, з якими стикаються люди [4]. Саме тому від перекладача вимагається глибоке розуміння корейської історії, культури та мови, з метою точної передачі всіх нюансів мовою перекладу.

Не менш особливим є період часу, в якому розгортаються всі події роману, що також викликає деякі труднощі в процесі перекладу тексту. Історія відбувається в Кореї періоду 1970х-1990х років, тому тут добре відображено мову, звичаї та соціальні норми тогочасних корейців, які можуть бути незнайомі сучасним читачам. Таким чином перед перекладачем постає задача ретельно врахувати увесь культурний контекст і мовні нюанси тієї епохи для того, аби передати запланований зміст і атмосферу роману в перекладеній версії.

Також до специфічних особливостей роману ‘Диво-хлопчик’ можна додати використання у ньому спеціальної лексики. Нерідко можна зустріти специфічні терміни та жаргони, що характерні для історичного та культурного контексту тогочасної Кореї та стосуються тематики військової хунти. З метою забезпечення точного перекладу від перекладача потребується вивчити та зрозуміти всі ці терміни, оскільки їх неправильний переклад або тлумачення може змінити очікуване сприйняття роману.

Останній не менш важливий аспект, на якому хочеться наголосити, це особлива манера письма автора, що в достатній мірі ускладнює процес перекладу роману. Художні твори Кім Йон Су відомі своєю багатю образністю, символікою та поетичністю мови, і роман ‘Диво-хлопчик’ не став виключенням [4]. У процесі перекладу для перекладача особливо важливо чітко орієнтуватися в усіх тонкощах стилю автора для того, щоб переконатися, що інтерпретована версія твору буде передавати ту ж саму суть і літературну якість, що й оригінал.

З огляду на усі вищезгадані особливості самого твору, тобто час за якого розвертаються події у романі, специфіку вокабуляру, що був використаний, та складний стиль написання, який використовує автор, можемо виділити деякі особливості, з якими стикається перекладач під час художнього перекладу на українську мову, і які чітко відслідковуються.

Перше, на що хочемо звернути увагу, це часте згадування в романі історичних постатей, що значно ускладнює роботу з текстом, оскільки перекладач повинен донести до читача значимість цих осіб.

"그건 군의 부친이 안중근 의사만큼이나 훌륭한 일을 했기 때문이다" [19].

["кигон куне пучхіні анджунгин ийсаманкхиміна хуллюнхан іриль хетгі ттемуніда."]

Це тому, що твій батько виконав таку ж поважну роботу, як і лікар Ан Джун Гин.

Патріот Ан Чжун Гин був членом корейського руху за незалежність, який у жовтні 1909 року застрелив японського генерал-губернатора Кореї Іто Хіробумі, що був одним із ініціаторів окупації Кореї. Ця подія стала рушієм для анексії Японією Кореї у 1910 році.

그 사람을 다시 만난 건 1980년 봄이었어. 흔히들 서울의 봄이라고 말하던 때였지. 십팔년 동안이나 공포와 억압으로 통치하던 독재자가 부하의 총에 맞아 죽고 난 다음이었어 [19].

[ки сарамиль таші маннан гон чон гу пек паль шіб ньон поміоссо. хинхідиль соуре поміраго мархадон тте йотчі. сібпаль ньон тонаніна конпова огабіро тончіхадон тогчеджага пухае чхоне маджа чукко нан таиміоссо.]

Навесні 1980 року я знову зустрів його. Це був час, коли люди часто говорили, що в Сеулі весна. Це сталося після того, як диктатор, який правив вісімнадцять років через страх і гноблення, був застрелений своїми підлеглими.

У цьому уривку бачимо згадування президента Пак Чон Хі, постать якого досі неоднозначно оцінюється не тільки істориками, а й звичайними громадянами Кореї.

Можемо погодитись, що розуміння цієї частини тексту є неоднозначним для читача, що не орієнтується в історії Кореї, і особливо в історичних постатях.

Ще одним аспектом виникнення складнощів при перекладі роману ‘Дивохлопчик’ є регулярне посилання на культуру корейців. Перед перекладачем стає непроста задача донести до читача всі її особливості, не спаплюживши при цьому фінальний варіант перекладеного тексту.

그게 얼마나 명칭한 생각인지 따져물을 겨를도 없이 나는 아빠가 손을 움지기지 못 하도록 두 팔을 끌어안으며 "아빠, 죽지 마" 소리치기도 하고, 약병을 손에 든 아빠 앞에 무릎을 꿇고 앉아서 두 손을 모아 짹짹 빌기도 했다 [19].

[киге ольмана мончхонхан сенгагінджі ттачьомуриль кьорильдо обші нанин аппага сониль умджігіджі мот хадорок ту пхариль ккироанимьо «аппа, чукджіма» сорічхігідо хаго, якпьониль соне тин аппа апхе мурипхиль ккульго анджасо ту сониль моа ссакссак пільгідо хетта.]

Нічого не питаючи, я просто схопив його за руку, в якій він тримав ампулу з отрутою так, щоб не міг її поворухнути, і з криком: “Тату, не вмирай!” Я став перед ним на коліна і потер долоні разом, благаючи його не пити.

У цій частині тексту йде посилання на корейську традицію ставати на коліна та терти долоні одна об іншу, коли благаємо про пробачення, або відчуваємо провину, або просимо про важко здійсненне бажання.

헤영이 이년은 왜 며칠째 답장이 없는 거지? 고무신 돌려 신기만 하면 당장 메스 들고 탈영이다라거나 취사장 밥통에다가 쥐약 뿌려놓을 테니까 이 씨발놈들아, 다 죽어라, 다 죽어 같은 것들 [19].

[Хейоні іньонин ве мьочхільчче тапчані омнин годжі? Комушін тольо шінгіман хамьон танджан меси тильго тхарьонідарагона чхві паптхонедага чвіяг ппурьонохиль тхенікка і ссібалломдира, та чугора, та чуго катхин коттиль.]

“Чому ця паршивка Хейона вже кілька днів не відповідає? Якби вона надягла свої калоші задом наперед, я б тут же дезертував і роздобув скальпель, щоб убити її, або від розпачу кинув би щурячу отруту в котел з рисом на кухні і крикнув: Гей, покидьки, всі помрять, навіть ті, хто вже схожий на мертвих!”

Тут бачимо посилання на ще один культурний аспект. У корейській традиції вважається що, якщо дівчина взула гумове взуття навпаки, то вона вирішила розлучитися зі своїм хлопцем.

"못 먹는 감 그냥 찢러보는 소리 아니야, 인마" [19].

[*“мот моннин кам кинян ччїллобонин сорї анія, інма”*]

“Гей, не напружуйся, я просто вкусив хурму, яку не зміг з’їсти.”

Цей вираз корейці використовують коли дівчина відмовляє хлопцю у взаємних почуттях.

"잠이 안 와서 잡생각이 들 때는 이 연고를 머리 검은 동물의 부모가 된다는 건 머리통에 바르는 게 슬픈 일이지 상책이다." [19].

[*“чамі ан васо чапсенгагі тиль ттенин і йонгриль морі комин тонмуре пумога твенданин гон морїтхоне паринин ге сільпхин ірїджі санчхегїда.”*]

Коли мені не спалося, а в голові блукали різні думки, я натирав лоб цією маззю, і це дуже допомогло», - сказав він, і додав до себе: “Сумно ставати батьком тварини з чорною головою.”

В цьому реченні можемо побачити використання виразу «тварина з чорною головою», в Кореї його використовують у двох випадках: коли говорять про сироту, або коли говорять про людину, що не дотримується моралі та етикету. У цьому випадку мова йдеться саме про сироту.

그의 아버지는 신문기자였어. 둘은 대학교 정치학과 선후배 사이였고 어린이날이면 우리는 종종 함께 어울려서 놀았지 [19].

[*кие абоджінін шїнмункїджайоссо. турин дехаккьо чончхіхакква сонхубе саїйотго орїнінарїмьон урїнін чончон хамкке оулььосо норатчі.*]

Його батько був газетним репортером. Вони були старшим і молодшим на факультеті політології в університеті, і в День захисту дітей часто тусувалися разом.

Тут ми відмічаємо широко відому особливість корейської культури – стосунки старшого та молодшого. Корейці кличуть старших 선배 [сонбе], а молодших 후배 [хубе]. Зазвичай використовується серед студентів, або на роботі.

Третім аспектом, що належить до специфічності художнього перекладу в корейській мові, і котрий часто демонструється автором в романі ‘Диво-хлопчик’, є використання ним складної гри слів. Це доволі розповсюджена в корейській культурі мовна традиція, яка часто використовується для складних виразів, а також гумору.

"... 그런데 네가 자꾸 아빠 생각을 하면 네 아빠는 선뜻 좋은 세상으로 가지도 못하고, 거 뭐냐, 말년 병장 말뚝 박는 심정일 거야"[19].

[“... киронде нега чакку аппа сенгагиль хамьон не аппанин сонттит чохин сесаниро каджідо мотхаго, ко мвоня, малльон пьонджан мальттук паннин шімджоніль коя”]

Однак якщо постійно згадуватимеш свого батька, він не зможе піти в кращий світ, ти питаєш “Що це?”, це все одно, що вбити кіл, отримавши звання сержанта наприкінці року.

Тут ми бачимо використання виразу "말년 병장 말뚝 박는 심정일 거야." [19]. [“малльон пьонджан мальттук паннин шімджоніль коя”]. Переклад: це все одно, що вбити кіл, отримавши звання сержанта наприкінці року - у корейській мові він має значення «продовжувати службу в армії».

선제 형이 나를 그만둬! 쳐다봤다. 그 말을 들으니, 갑자기 서러움이 밀어닥치면서 눈물이 뚝뚝 떨어졌다 [19].

[сондже хьоні нариль кимандво! чхьодабватта. Ки мариль тирині, капчагі сороумі міродакчхімьонсо нунмурі ттукттук ттороджьотта.]

Коли брат Сондже подивився на мене, в моїй голові пролунало "кимандо!" Як тільки я почув це слово, на мої очі раптом навернувся смуток, а на очах виступили сльози.

У цьому моменті чутлива реакція героя твору пов’язана з грою слів. До нього звертаються словами 그만둬 [кимандво], але замість цього герой чує 고만두 [команду], що означає назву магазину, з яким у героя пов’язані особливі спогади.

부신? 부신이 뭐지? 나는 생각했다. 부신술을 뜻하는 것인가? [19].

[пусін? пусіні мводжі? нанин сенгагхетта. пусінсуриль ттитханін гогінга?]

"Самоспалення? - промайнуло мені в голові. - Що означає самоспалення? Може, вони мають на увазі трюк перевтілення?»

Цей приклад демонструє нам гру слів, через яку герой відчуває себе здивованим і розгубленим. Слово *부신* [пусін] в корейській мові має два значення: «перевтілення» та «самоспалення».

"아저씨도 머리가 크니까. 아저씨, 그런데 방금 희선이라고 그랬죠? 맞죠?" [19].

[аджоссідо моріга кхинікка. аджоссі, киронде пангим хісоніраго киретчьо? матчьо?]

«У вас, дядьку, теж велика голова. Дядьку, ви щойно сказали "Хісон"? Вірно?»

Ще один цікавий вираз в корейській мові *머리가 크다* [моріга кхида]. Дослівний переклад «голова велика», але корейці використовують це словосполучення для того, аби наголосити на тому, що людина розумна, освічена та ерудована.

"어디 가서 정종 대포나 한잔하면 딱 좋겠다." [19].

[оді касо чонджон депхона ханджанхамьон ттаг чохкетта.]

Було б здорово кудись піти та випити велику чашку чистого японського саке.

"뭐라구요? 대포라구요? 정종 대포라구요?" [19].

[мворагуйо? депхорагуйо? чонджон депхорагуйо?]

Що? Велику гармату? Чисту велику гармату?

У цьому діалозі ми знов можемо побачити здивування та нерозуміння у поведінці головного героя. Цей факт пов'язаний із тим, що слово *대포* [депхо] у корейській мові має два значення: «велика чаша» та «велика гармата».

Останній приклад специфіки художнього перекладу, який хотілось би навести, пов'язаний зі складністю підбору альтернативних варіантів у процесі перекладу.

예를 들어서 임진왜란은 검은 말이 종려나무에 묶인 이미 지로 기억하지. 왜냐하면 임진왜란이 일어난 1592 년은 'ㄱ, ㅁ, ㅈ, ㄴ' 이 되고, 이는 '검은(1) 말(5) 종려(9) 나무(2)'로 바꿀 수 있으니까 [19].

[єриль тиросо імджінверанин комин марі чонньоанамуе маккін імі чіро кіокхаджі. веняхамьон імджінверані іронан чхон опеку і ньонин 'к, м, ч, н' і двего, інин 'комин(1) маль(5) чонньо(9) наму(2)'ро паккуль су іссинікка.]

Наприклад, Імджінська війна мені запам'яталася як зображення вороного коня, прив'язаного до пальми. Оскільки 1592 рік, коли відбулося японське вторгнення до Кореї, стає 'к, м, ч, н', що можна змінити на «чорний (1) кінь (5) пальма (9) дерево (2)».

Тут ми можемо побачити, як один з героїв роману розповідає про особливий вид шифрування чисел за допомогою використання хангілю. У цьому випадку майже неможливо підібрати достовірний переклад, який би передавав усю суть оригінального тексту. Саме тому достеменний переклад, що також буде зрозумілий читачу, можемо вважати неможливим.

Підсумовуючи, можемо сказати, що переклад роману 'Диво-хлопчик', як і переклад будь-якої іншої корейської літератури, вимагає глибокого розуміння історії, культури та мови корейського народу, а також орієнтування у всіх складнощах стилю письма автора, спеціальної лексики та історичного контексту. Більш того, існують випадки, в яких достеменний переклад разом з орієнтацією на коректність та розуміння читача, майже або цілком неможливі. Процес художнього перекладу це складне завдання, яке вимагає пильної уваги до деталей, а також культурної чутливості для того, щоб забезпечити точний і коректний переклад, що буде відображати усю суть оригінального твору.

Висновки до розділу 2

У другому розділі ми розглянули специфіку та складнощі, які виникають у процесі художнього перекладу саме в корейській мові. А також більш детально проілюстрували цю специфіку на прикладі роману Кім Йон Су 'Диво-хлопчик'.

Можемо зробити висновок, що так само, як і у будь-якому іншому перекладі, головною метою перекладення корейської літератури є передача оригінального змісту, тону та стилю тексту мови оригіналу на мову перекладу, з обов'язковим

зверненням уваги на культурний і літературний контекст обох мов. Однак, корейська література з її багатою історією та відмінними характеристиками потребує більш особливої уваги для того, щоб забезпечити коректний та ефективний переклад.

Одним із таких аспектів перекладу є велика кількість релігійних посилань у корейській літературі, в першу чергу саме на конфуціанство. Що вочевидь має неабиякий вплив на корейську мову та культуру. Принципи конфуціанства передбачають такі властиві корейцям ієрархічні стосунки, соціальні норми та моральні цінності.

Ще однією особливою властивістю корейської мови та літератури є наявність пошани та багатьох рівнів ввічливості, що зрозуміло мають витoki з ієрархії у стосунках. Наявні у корейській мові різноманітні форм пошани та закінчення дієслів вказують на соціальний статус і стосунки між мовцями.

Також невід'ємною частиною будь-якої літератури, а особливо корейської, є наявність у ній згадок про культуру, історичні події та літературні алузії. До того ж корейська література відома високою поетичністю своєї мови та унікальним стилем письма. Велика кількість корейських художніх творів уміщують в собі ліричну прозу, гру слів та метафори, що так характерні для корейської мови, та здебільшого можуть не мати прямих відповідників в українській та інших мовах.

Властива корейській літературі також і наявність різноманітності жанрово-стильових варіацій. Корейська література охоплює широкий спектр жанрів і тем, починаючи від традиційних народних казок, до історичної фантастики, і закінчуючи сучасною міською художньою літературою.

Тож, робимо висновок, що через специфічну структуру корейської мови та літератури, обумовлену історичними та культурними особливостями, процес інтерпретації корейської літератури на мову перекладу є особливо складним для перекладача.

ВИСНОВКИ

В ході написання цієї курсової роботи було проведено певні дослідження з яких було зроблено наступні висновки:

У першому розділі нами було розглянуто загальне поняття самого терміну "переклад", його різновиди, сутність кожного з видів перекладу, особливості та складнощі художнього перекладу.

Нами було встановлено, що найпершим перекладачем у світі вважається єгиптянин на ім'я Анхурмес, а переклад з'явився одразу після появи писемності. Більшість перекладів давніх часів здебільшого орієнтувалися на офіційні та ділові тексти та документи, а також релігійні тексти. Найпершим і найважливішим в історії перекладу вважається перекладення біблійних текстів. А загальна роль перекладу є вирішальною у сприянні спілкуванню та взаєморозумінню між людьми та культурами, і також є важливим у сферах подібних дипломатії, бізнесу, науці та літературі.

Також нами було досліджено яким саме чином переклад може поділятися на безліч різновидів. Ми виявили, що в першу чергу переклад може поділятися за характером суб'єкту, що виконує його, тобто він поділяється на машинний переклад та переклад, виконаний людиною. Де виділили, що машинний переклад - це вид перекладу, що виконується за допомогою спеціальних електронних обчислювальних машин, або ж комп'ютера.

Також нами було виявлено, що переклад, який виконується людиною, може поділятися в залежності від форми процесу мовлення, тобто на усний і письмовий переклади. Де під письмовим перекладом маємо на увазі вид перекладу, при якому оригінал і перекладений текст постійно з'являються під виглядом фіксованого матеріалу під час перекладацького процесу, і до яких може не один раз звертатись перекладач. А усний переклад це той різновид перекладу, де оригінал тексту та його переклад з'являються у вигляді нефіксованого тексту, тобто інформація сприймається перекладачем лише один або декілька разів.

Далі ми дійшли висновку, що усний переклад можемо поділяти на синхронний, послідовний, паралельний переклади та переклад з аркуша. Більш детально розглянувши кожен з них, зробили висновок, що синхронний переклад - це той переклад, що відбувається одночасно з процесом оригінального мовлення та відстає від нього в середньому на 5~12 секунд [8].

Процес послідовного перекладу включає в себе передачу прослуханого тексту по частинах, окремими фразами чи абзацами паралельно з періодичними паузами мовця. При послідовному перекладі відставання від оригінального тексту може сягати від 1 до 5 хвилин [8].

Паралельний переклад вимагає передачі мови оригіналу на мову перекладу та навпаки. А переклад з аркуша передбачає можливість для перекладача заздалегідь ознайомитись з текстом мови оригіналу, який доведеться відтворювати.

Також ми виявили, що письмовий переклад можемо поділити за жанровими та стилістичними, або психолінгвістичними особливостями тексту мови оригіналу на науково-технічний, суспільно-публіцистичний та художній переклади.

Ми дійшли висновку, що науково-технічний переклад потребує від перекладача поглиблених знань в окремих сферах науки та технологій, серед яких ми виділити такі підвиди: технічний, економічний, юридичний, автомобільний та медичний переклади.

Дійшли висновку, що природа людини унеможлиблює знання усіх термінів серед кожного з підвидів науково-технічного перекладу. Тому перекладачі, що спеціалізуються на цій галузі перекладу, займаються перекладом одного або декількох його підвидів.

Також проаналізували суспільно-публіцистичний переклад, у якому тексти мови оригіналу поєднують у собі інформаційно-пропагандистський напрямок разом із науковою термінологією. Та який часто розрахований впливати на громадську свідомість та обробляти її думки.

Згідно з теми курсової роботи, детально розглянули сутність художнього перекладу. Та дійшли висновку, що художній переклад спеціалізується на перекладенні творів художньої літератури: фольклору, поезії, прози, також

літературної критики та публіцистики та, на відміну від технічного перекладу, основну увагу приділяє збереженню естетичних якостей оригінального твору.

Після цього нами було детально розглянуто деякі можливі особливості та складнощі художнього перекладу. Ми дійшли висновку, що в залежності від якості інтерпретації тексту та правильно використаних мовних засобів залежить усе спільне сприйняття літературного твору читачем. Виділили, що художній переклад поділяємо на переклад поезії, прози та драми та розглянули особливості процесу перекладу кожного з них.

Також узгодили загальноприйняті особливості під час перекладу будь-якого художнього твору. Дійшли висновку, що однією з основних цілей є збереження стилю та тону оригінального твору, культурна адаптація та отримання творчої ліцензії. Також зазначили, що загалом художній переклад вимагає від перекладача високого рівня лінгвістичних і культурних знань, а також творчих здібностей і навичок критичного мислення для того, щоб подолати труднощі передачі сенсу та збереження стилю та тону твору мови оригіналу.

У другому розділі ми розглянули особливості корейської мови та літератури, а також специфічні особливості, на які важливо звертати увагу в процесі перекладу. Також показали цю специфіку на прикладі твору Кім Йон Су 'Диво-хлопчик', розібравши більш детально деякі з прикладів перекладацьких аспектів, на які звертаємо увагу в процесі інтерпретації.

Нами було встановлено, що складнощі перекладу зумовлені не тільки особливістю корейської літератури, але й її мови. До головних особливостей належить використання іншомовних запозичень у великій кількості, здебільшого з китайської, японської та англійської мов в силу історичних чинників.

Також специфіка полягає у наявності багатьох діалектів на території корейського півострова, таких як 경기 [кьонгі], 강원 [канвон], 충청 [чхунчхон], 경상 [кьонсан], 전라 [чолла] та 제주 [чеджу].

І до останньої специфіки корейської мови ми віднесли наявність у ній звуконаслідувальної лексики, що описує звуки природи та характер дій.

Ми дійшли висновку, що переклад корейської літератури потребує від перекладача орієнтування в аспектах і складнощах принципів конфуціанства, рівнів ввічливості та пошани, культурних посиленнях, поетичності мови та різноманітності жанрів.

Розглянувши твір Кім Йон Су 'Диво-хлопчик', ми переконалися, що процес його перекладення, як і переклад будь-якої іншої корейської літератури, вимагає глибокого розуміння історії, культури та мови корейського народу, а також орієнтування у всіх складнощах стилю письма автора, спеціальної лексики та історичного контексту. Більш того ми побачили, що існують випадки, в яких достеменний переклад разом з орієнтацією на коректність та розуміння читача, можуть бути майже або цілком неможливими.

초록

강좌 작품의 주제는 김연수의 작품 "원더보이"를 바탕으로 한 한국어 문학 번역의 세부 사항이다. 연구의 주제는 김연수 "원더보이"의 작품을 바탕으로 한 한국어로 문학적 번역의 구체적인 특징이다. 이 연구의 목적은 한국어와 문학의 문학적 번역 과정에서 발생할 수 있는 모든 가능한 구체적인 특징과 문제점들을 규명하는 것이다.

과정 작업은 "번역"이라는 용어의 일반적인 개념의 의미, 첫 번째 번역자의 역사, 그리고 번역을 고려했다. 기존의 주요 번역 유형을 분석하고, 그 본질을 파악하였으며, 각 유형의 번역 과정에서 발생하는 특정한 특징과 어려움을 고려했다. 기존의 문학적 번역 유형이 자세히 고려되었다. 소설을 번역하는 과정에서 번역가들이 겪는 모든 특수성과 어려움은 물론이다. 다음으로, 우리는 한국어와 한국 문학의 주요 특징에 대해 알게 되었다. 그리고 우리는 그들의 세부사항을 분석했다. 작가 김연수의 소설 '원더보이'를 접하고 분석해봤다. 우리는 이 작품에서 습득한 지식과 인상을 바탕으로 한국어 문학번역의 구체적인 예를 몇 가지 분석했다. 강좌 작품을 집필한 후 독자에게 알리는 기능이 주된 역할을 하는 다른 언어 소통 수단과 구별되는 소설의 1차 과제는 예술적이고 미적이라는 결론에 도달했다. 문학적 번역은 예술적 수단을 사용하여 번역된 언어로 원언어의 문학적 작업을 최대한 해석하는 다양한 예술적 창의성 중 하나로 간주될 수 있다.

우리는 또한 다른 번역과 마찬가지로 한국 문학의 주요 목표는 두 언어의 문화적, 문학적 맥락에 의무적으로 관심을 기울이면서 원문의 내용, 어조, 문체를 번역 언어로 옮기는 것이라고 결론 내렸다. 그러나 역사적, 문화적 특성상 국어와 문학의 구체적인 구조로 인해 한국 문학을 번역 언어로 해석하는 과정은 번역가에게 특히 어렵고 정확하고 효과적인 번역을 보장하기 위해서는 더욱 각별한 주의가 필요하다.

핵심: 한국어, 한국소설, 문학번역의 세부사항.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. (б. д.). Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна".
Взято з https://vo.uu.edu.ua/pluginfile.php/709832/mod_resource/content/1/Тлумачення%20типів%20перекладу.docx
2. (б. д.). Модульне середовище для навчання. Взято з https://msn.khmnu.edu.ua/pluginfile.php/404152/mod_resource/content/1/абзацно-фрейм.%20з%20аркуша.pdf
3. *English-Korean Dictionary*. (б. д.). Naver Dictionary. Взято з <https://en.dict.naver.com/#/main>
4. *Korean Literature Now - KLN > Lines > Reviews > We Are Not Alone: Wonderboy by Kim Yeonsu*. (б. д.). Korean Literature Now - KLN. Взято з <https://www.kln.or.kr/lines/reviewsView.do?bbsIdx=888>
5. *The Challenges of Translating Literature*. (б. д.). K International. Retrieved from <https://www.k-international.com/blog/the-challenges-of-translating-literature/>
6. *Виникнення перекладу*. (б. д.). Українські реферати. Взято з <https://ukrbukva.net/page,2,81449-Vozniknovenie-perevoda.html>
7. Володіна, Т., & Рудківський, О. (2017). *Загальна теорія перекладу для першого (бакалаврського) рівня*. центр КНЛУ.
8. Девіцька, А. І., Курах, Н. П., & Сідун, Л. Ю. (2022). *Конспект лекцій До дисципліни «теорія та практика перекладу»*. Електронне видання. Взято з <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/46083/3/Конспект%20лекцій%20з%20ТПП.pdf>
9. *Майбутнє машинного перекладу і професії перекладача*. (б. д.). Jurklee. Взято з https://translate.jurklee.ua/uk/mashinniy_perevod/
10. *Особливості художнього перекладу*. (б. д.). StudFiles. Взято з <https://studfile.net/preview/6342212/>
11. *Переклад: його суть і види*. (2016, 4 березня). StudFiles. Взято з <https://studfile.net/preview/5721092/>

12. Пешкова, І. С. (б. д.). Лексичні особливості корейської мови та їх значення для перекладу на українську мову. (с. 119–122). Київ: Київський національний лінгвістичний університет. Взято з <https://core.ac.uk/download/pdf/149246621.pdf>

13. *Проблеми художнього перекладу*. (б. д.). StudFiles. Взято з <https://studfile.net/preview/6342212/page:2/>

14. Рижков, А. (2022). Лабораторія художнього перекладу корейського нарративу українською мовою: «Легенда про Ондаля». (с. 36–45). Мехіко. Взято з <https://synopsis.kubg.edu.ua/index.php/synopsis/article/view/517/425>

15. Скрипник, Ю. (2004). СИСТЕМА РІВНІВ ТА ФОРМ ВВІЧЛИВОСТІ В СУЧАСНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ. *Східний світ №1*, 149–153. Взято з http://history.org.ua/JournALL/orientworld/orientworld_2004_1/15.pdf

16. *Художній переклад*. (б. д.). Бюро перекладів у Києві - InfoPerevod. Взято з <https://infoperevod.ua/hydozhniy-pereklad>

17. *Що таке художній переклад і особливості перекладу художньої літератури*. (б. д.). Jurklee. Взято з <https://translate.jurklee.ua/uk/chto-takoe-hudojestvennyiy-perevod/>

18. *Які види перекладів бувають і в чому їх особливості*. (б. д.). Jurklee. Взято з <https://translate.jurklee.ua/uk/vidy-perevodov-i-ih-osobennosti/>

19. 김연수. (2012). *원더보이*. 서울: (주)문학동네.

20. *한국문학번역의 문제점과 개선방*. (2014). 한국문학번역원. Взято з <https://ltikorea.or.kr/upload/dataevent/20191203175133311241.pdf>